

Thu Hà Nội

Áo laine mỏng kíp mùa Thu Hà Nội
Em khoe ai ngoài đó dáng Lâm Đồng?
Em làm như cô bé Bùi Thị Xuân
Năm học mới em đi chào Đất Nước!

Anh nói em nghe nè: anh theo em từng bước
Theo áo dài em tha thướt...liệu mà đi
Ở ngoài kia, người ta mặc jupe serrée
Chỉ một em thôi, một mình em đẹp nhất!

Anh nói thật, anh ghen là có thật
Anh không muốn nhìn Hà Nội cảnh mùa Thu
Cảnh người ta làm bộ đứng co ro
mà nheo mắt ngó cô em Nam Bộ!

Anh biết em lớn rồi, không mắc cỡ
nếu có ai chào em : "Ô! Cô gái Nam Kỳ!"
Dĩ nhiên là em bỏ mặc cây si...
Em đi tiếp, hàng cây si, nhiều lắm...

Áo laine mỏng...em thế nào trong nắng?
Thấy áo dài, eo hờ cái eo thon?
Ghét, Trời ơi, cái ghét chẳng hao mòn
Da thịt đó, người ta thềm giải phóng!

Thu Hà Nội...trời mới vừa hết nóng
Chút heo may cũng lộng áo dài tơ
Anh làm sao không cảm thấy bơ vơ
Em áo mỏng anh sợ mà gió thổi...

*Hồ Trúc Bạch liểu chắc chờ bói rối?
Anh nhớ sân trường, nhớ lớp học, ngày xưa
Hành lang đây hun hút lặng như tờ
Nghĩ quanh quẩn em chập chờn mùa Thu Hà Nội...*

Trần Văn Lê

